

Velešínský ZPRAVODAJ

Červenec
- Srpen
2004

ČERVEN 2004: ZÁPLAVY A EVROPSKÝ PARLAMENT

Letošní červen ukázal, jak je naše technika nedokonalá, jak příroda umí být nevyzpytatelná, ale i jak lidé, když mohou věci příští ovlivnit, tak rezignují.

Obě události spolu zdánlivě nesouvisejí. Na jedné straně prudký a poměrně krátce trvající přivalový déšť, který způsobí velké škody na soukromém majetku, na majetku města, ale i rybářského svazu, na straně druhé volby do Evropského parlamentu, který naopak by měl přinést prospěch všem. Tu první událost jsme ovlivnit nemohli, tu druhou ano. V případě záplav, které se bezprostředně dotkly jen některých z nás a ihned, se škody dají odstranit v co nejkratší době, ve volbách, jejichž následky budeme vidět až po mnohem delším časovém úseku, však možné negativní dopady také tak dlouho budeme odstraňovat.

Zdánlivá nesouvislost se mění ve společný rys: obě události můžeme určitým způsobem ovlivnit. Déšť a jeho intenzitu a četnost srážek určitě ne, ale můžeme předejít větším škodám různými opatřeními např. pročištěním odtokových cest. Volby můžeme ovlivnit už také tím, že výsledek odrazí názory většiny občanů, a ne jenom malé části. V obou případech zkráceně řečeno - nerezignovat. Neříkat "ono to nějak dopadne, já sám to nemohu ovlivnit, stejně bude výsledek nanic", ale říci si "jdu do toho, pomohu, můj hlas rozhodne". A hlavně věřit, že budoucnost ve velké míře ovlivnit můžeme a že je víceméně v našich rukách.

-jk-

PODĚKOVÁNÍ

Vedení města děkuje všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu voleb do Evropského parlamentu, za jejich ochotu, pomoc, ale i aktivní přístup.

PODĚKOVÁNÍ HASIČŮM

Vedení města děkuje všem hasičům - profesionálům z Č.K. i [Kaplice](#), dobrovolným hasičům i spoluobčanům, kteří pomohli likvidovat škody po přivalových deštích.

Z PAMĚTÍ PANA M. KŘÍŽKA, DÍL XI. - CESTOU DO ŠKOLY A ZE ŠKOLY

Na cestě do školy a ze školy mě silně přitahovala jedna věc. Sekyřím se silnice svažovala z obou stran. Tenkrát ovšem silnice nebyly ani betonové, ani asfaltové. Bláto na silnici, rozjeté koly povozů, za sucha tvořilo na silnici zatvrdlé koleje, a ty se pak rozpadaly na prach. Ten se pak při chůzi zvedal na obě strany. Do školy jsme chodili bosí, tak jako ostatní děti a nedalo nám pokoje, dokud jsme bosýma nohama při chůzi nešoupali ve vrstvě prachu a při napodobení zvuku lokomotivy "šššš...." vytvářeli oblak prachu, jako když lokomotiva vytváří při jízdě u válců oblaka páry. Pro nás děti to bylo velmi zábavné, ale jen do té doby, dokud palec bosé nohy nebo jiný prst nezakopl o vyčnívající kámen. Pak tekly slzy bolestí a tekla pak i mnohdy krev z poraněné nohy. Do dnešního dne jsem nepochopil, že nás při poranění nezasáhl bacil tetanu, neboť tenkrát auta ještě nejezdila, bláto a prach se mísily se zvířecími, převážně koňskými výkaly a očkování proti tetanu tenkrát ještě nebylo.

V jednom místě byla pod silnicí betonová roura pro odvod vody z úžlabiny louky a polí před Sekyřím. Tou rourou jsme za sucha prolézali a vůbec si nevzpomínám, jak asi vypadaly naše šaty po takovém průlezu.

Jednou jsem šel ze školy domů sám. Odložil jsem školní batoh a prolézal odspodu na druhou stranu. Ale. Na hořejší straně byla roura zanesená hlínou a průlez se zmenšoval. Byl jsem skoro na konci a nemohl jsem dál. Nešlo to ani vpřed, ani zpět. Co teď? Přiznám se, že ve mně byla malá dušička a pomoc nikde. Ale, jak by mi kdo pomohl? Nakonec se mi přeci podařilo prošourat se zpátky. To bylo takové poučení, že jsem tam vícekrát nelezl.

CIHELNA

Na poloviční cestě ze mlýna do školy byla obecní cihelna, docela obyčejná, malá, na dvě komory. Cihlář se ženou nakopali jíl, kolečkem navozili na hromadu, polili vodou a bosýma nohama rozšlapávali hmotu, až se stala měkkou, vláčnou a stejnorodou. Na desce velkého stolu naplácali hroudy měkkého jílu do jednoduché nebo dvojité dřevěné formy, vršek uřízli, zarovnali, a pak hmotu vykloupili na suchou a rovnou plochu země, a tak pokládali syrové cihly jednu vedle druhé. Když cihly na slunci a vzduchu zatvrdly, navezli je do jedné komory cihelny, kde je naskládali jako rošt křížem přes sebe, aby tak vytvořenými otvory po zapálení procházel oheň nebo kouř. Když byla komora plná, vchod se zazdil a pod cihlami se zatopilo dřívím. Oheň se udržoval tak dlouho, dokud žár a čas neproměnili syrové cihly v krásně vypálené cihly červené.

NEMOC

Na jaře 1924 jsme s Oloušem dostali zvláštní zálibu. U včelníku byl oplocený sad a u plotu byly vysázeny rybízové a angreštové keře. Tam jsme si našli místa, kde jsme zkypřili zem a chtěli pěstovat kytičky. V zápalu nadšení jsem nedbal jarního chladna, nastydl jsem a onemocněl. Doktor Hartmann zjistil zápal plic, pohrudnic a průdušek. Začali mne obskakovat a dávat léky. Za několik dní mne přišel navštívit můj učitel, řídící Kohut. Přinesl pomeranč a pohovořil. Nemoc jsem šťastně překonal a chodil dál do školy.

Za rok na to se roznemohl pan řídící a bylo to s ním zlé. Teta mi říkala: "Musíš tam k němu zajít, on byl u tebe, když ty jsi stonal." Dával jsem tetě za pravdu. Sám jsem byl panu řídícímu vděčný a měl jsem ho rád, ale za ním jsem nešel. Nikdo mi neporadil: "Jdi tam, pozdrav, řekni, žes ho přišel navštívit, zeptej se ho, jak se mu daří, řekni, že mu oplácíš jeho návštěvu, a že se těšíš, až se zase uzdraví a bude zas učit." Sám jsem tenkrát na to nepřišel, byl jsem buchta. Dnes vím, že dnešní děti by se chovaly lépe.

M.K.

CYRIL A METODĚJ - KDO BYLI A CO UDĚLALI

(co jsme se ve škole neučili)

Cyril (827 - 869 n. l., původním jménem Konstantin) a Metoděj (825-885 n. l.) pocházeli z aristokratické rodiny, která žila v Tesalonice v Řecku. V Tesalonice se tehdy mluvilo dvěma jazyky - její obyvatelé totiž mluvili řecky a také místním jazykem slovanským. Slovanů zde žilo mnoho a obyvatelé Tesaloniky byli v úzkém kontaktu s okolními slovanskými osadami, a tak snad právě díky tomu získali Cyril a Metoděj tak podrobné znalosti jazyka jižních Slovanů. A jeden autor Metodějova životopisu dokonce uvádí, že jejich matka byla slovanského původu.

Po smrti svého otce se Cyril odstěhoval do Konstantinopole, hlavního města byzantské říše. Studoval na tamější císařské univerzitě a stýkal se s významnými učiteli. Stal se knihovníkem v Hagia Sophia, nejvýznamnější církevní budově Východu, a později se stal profesorem filozofie. Jeho akademické úspěchy mu vynesly přezdívku "Filozof".

Metoděj šel mezitím ve stopách svého otce a věnoval se činnosti ve státní správě. Dosáhl postavení archóna (místodržitele) jedné pohraniční byzantské oblasti, v níž žilo mnoho Slovanů. Uchýlil se však do kláštera v maloasijské Bithýnii a Cyril se tam k němu v roce 855 n. l. připojil.

V roce 860 n. l. konstantinopolský patriarcha vyslal tyto dva bratry na misijní cestu do ciziny. Byli posláni k Chazarům, národu, který žil na severovýchod od Černého moře a který se stále nemohl rozhodnout mezi islámem, judaismem a křesťanstvím. Cestou zůstal Cyril nějaký čas v Chersonesu na Krymu. Někteří znalci zastávají názor, že se tam naučil hebrejsky a samaritánsky a že do jazyka Chazarů přeložil hebrejskou gramatiku.

Volání z Moravy

Rastislav, kníže Velké Moravy (na území východní části dnešní České republiky, západního Slovenska a západního Maďarska), poslal v roce 862 n. l. byzantskému císaři Michaelovi III. prosbu, "náš národ sice je pokřtěný, ale nemáme žádného učitele. Nerozumíme řečtině ani latině. ... Nerozumíme písmenům ani jejich významu; pošlete nám proto učitele, kteří nás mohou obeznámit se slovy Písma a s jejich smyslem." Obyvatelé Velké Moravy mluvili slovansky a s církevním učením se již seznámili prostřednictvím misionářů z východofranského království (dnešní Německo a Rakousko). Rastislav se však obával politického a církevního vlivu německých kmenů. Doufal, že náboženské svazky s Konstantinopolí pomohou k tomu, aby si jeho národ zachoval politickou a náboženskou autonomii.

Císař rozhodl, že na Moravu pošle Metoděje a Cyrila. Pokud jde o vzdělání, pedagogické schopnosti a znalost jazyků, byli pro takovou misijní cestu ti dva bratři dobře vybaveni. Jeden životopisec, který žil v devátém století, uvádí, že k výpravě na Moravu je císař vybízel slovy: "Oba jste rodáci z Tesaloniky a všichni Tesaloničané mluví čistou slovanštinou." Výrazem "slovanština" je v tomto článku označen slovanský dialekt, který Cyril a Metoděj používali na své misijní cestě i při své literární práci. Dnes bývá tento jazyk označován také jako "staroslověnština" nebo "církevní slovanština". Lingvisté se shodují na tom, že Slované v devátém století n. l. nemluvili jedním společným jazykem.

Zrod abecedy a překladu Bible

Příprava k odjezdu trvala řadu měsíců, neboť Cyril tvořil pro Slované psanou podobu jejich jazyka. Byl prý velice vnímavý, pokud jde o zvukovou stránku řeči. Použil tedy řecká a hebrejská písmena, a tímto způsobem se snažil každé hláске slovanštiny přiřadit určité písmeno. Někteří badatelé se domnívají, že na vytvoření základu pro takovou abecedu pracoval již předtím mnoho let. A přesná podoba abecedy, kterou Cyril vynalezl, dosud není spolehlivě známa. Jazykovědci přesně nevědí, kterou abecedu Cyril vynalezl, a proto se o povaze této abecedy stále diskutuje. Abeceda, která se nazývá cyrilice, je založena na abecedě řecké, k níž je připojeno asi deset dalších písmen představujících ty slovanské hlásky, které v řečtině neexistují. V některých nejstarších slovanských rukopisech je však použito písmo velmi odlišné. Je označováno jako hlaholice, a mnozí znalci se domnívají, že právě toto písmo vytvořil Cyril. Některá písmena hlaholice patrně pocházejí z řecké nebo hebrejské kurzívy. Některá byla možná odvozena ze středověkých diakritických znamének, ale většinou jsou to výtvoři originální a složité. Hlaholice se jeví jako výtvor velice nevšední a originální. Byla to však právě cyrilice, z níž se vyvinula dnešní písmo, jako je ruské, ukrajinské, srbské, bulharské a makedonské, a používá se ještě pro dvaadvacet dalších jazyků, z nichž některé nejsou slovanské.

V téže době začal Cyril uskutečňovat plán rychle přeložit Bibli. Podle tradice začal tím, že z řečtiny do slovanštiny přeložil první větu Janova evangelia a použil přitom nově vytvořenou abecedu: "Na počátku bylo Slovo..." Potom Cyril přeložil čtyři evangelia, Pavlovy dopisy a knihu Žalmů.

Pracoval Cyril sám? Metoděj mu velmi pravděpodobně v této práci pomáhal. Kniha *The Cambridge Medieval History* (Cambridgeské dějiny středověku) kromě toho říká: "Je snadné si představit, že [Cyril] měl i další pomocníky, a těm museli být především rodilí Slované, kteří měli řecké vzdělání. Zkoumáme-li nejstarší překlady, ... nacházíme vynikající důkazy vysoce vyvinutého smyslu pro slovanský jazyk, a ten mohli mít jedině spolupracovníci, kteří sami byli Slované." Jak ještě uvidíme, zbývající části Bible dokončil později Metoděj.

V Římě

V roce 863 n. l. Cyril a Metoděj zahájili svou misijní činnost na Moravě a byli zde vřele uvítáni. V rámci své práce učili skupiny místních lidí psát nově vynalezeným slovanským písmem a kromě toho překládali biblické a liturgické texty.

Jejich činnost však nebyla snadná. Franské duchovenstvo na Moravě se proti používání slovanštiny tvrdě postavilo. Tito kněží zastávali teorii tří jazyků, podle níž smí být při liturgii používána pouze latina, řečtina a hebrejščina. Bratři doufali, že pro svůj nově vytvořený psaný jazyk získají podporu papeže, a proto se v roce 867 n. l. vydali na cestu do Říma.

Když se bratři do Říma nakonec dostali, papež Hadrián II. jim plně schválil používání slovanského jazyka. Po několika měsících, ještě za jejich pobytu v Římě, Cyril těžce onemocněl a za necelé dva měsíce, ve věku dvaadvaceti let, zemřel.

Papež Hadrián II. povzbudil Metoděje, aby se vrátil ke své práci na Moravě a v okolí Nitra (dnes na Slovensku). Papež si přál posílit svůj vliv v této oblasti, a proto Metoděje jmenoval arcibiskupem a dal mu dopis, v němž bylo schváleno používání slovanského jazyka. Za pomoci nitranského knížete Svatopluka však dal franský biskup Hermanrich v roce 870 n. l. Metoděje zatknout. Dva a půl roku pak byl Metoděj vězněn v jednom klášteře v jihovýchodním Německu. Nástupce Hadriána II., papež Jan VIII., nakonec přikázal, aby byl Metoděj propuštěn, znovu jej dosadil do jeho diecéze a obnovil papežské schválení slovanské liturgie.

Odpor ze strany franského duchovenstva však pokračoval. Metoděj se úspěšně obhájil před nařčením z kacířství a nakonec získal od papeže Jana VIII. bulu, ve které bylo církevní používání slovanského jazyka výslovně schváleno. Nynější papež Jan Pavel II. uznal, že Metoděj prožil svůj život, na cestách, ve strádání, v utrpení, uprostřed nepřátelství a pronásledování, ... a prožil dokonce i období krutého věznění. Paradoxní je, že to vše mu způsobili biskupové a knížata, kteří byli příznivci Říma.

Celá Bible přeložena

Navzdory neúprosnému odporu dokončil Metoděj s pomocí několika písařů, kteří psali těsnopisem, slovanský překlad zbývajících biblických knih. Tradice říká, že tento velký úkol dokončil za pouhých osm měsíců. Nepřeložil však apokryfní knihy Makabejské.

Kvalitu překladu, který Cyril a Metoděj pořídili, dnes není snadné přesně zhodnotit. Existuje pouze několik rukopisů, které se datují do doby nedlouho po vytvoření původního překladu. Jazykovědci, kteří zkoumají tyto vzácné rané exempláře, zjišťují, že překlad byl přesný a že se vyznačoval přirozenou svěžestí. V díle *Our Slavic Bible* (Naše staroslověnská Bible)

se uvádí, že tito dva bratři "museli vytvořit mnoho nových slov a výrazů... A to vše vykonali s úžasnou přesností [a] do slovanského jazyka vnesli nebývale bohatou slovní zásobu."

Trvalé dědictví

Když Metoděj v roce 885 n. l. zemřel, byli jeho žáci vyhnáni z Moravy svými franskými odpůrci. Našli útočiště v Čechách, v jižním Polsku a v Bulharsku. Dílo Cyrila a Metoděje tak pokračovalo a ve skutečnosti se šířilo. Slovanština, které tito dva bratři dali psanou, trvalejší podobu, vzkvétala, rozvíjela se a později se rozrůznila. Dnes patří do slovanské jazykové rodiny třináct odlišných jazyků a mnoho nářečí.

Odvážné dílo Cyrila a Metoděje - jejich překlad Bible - přineslo navíc ovoce v podobě celé řady slovanských překladů Písma, jež existují dnes. Miliony lidí, kteří mluví slovanskými jazyky, mají prospěch z toho, že mají Bibli ve své mateřštině.

OPUSTILI NÁS

v dubnu 2004 - paní Ludmila Kamarýtová

v květnu 2004 - paní Alena Požárková a paní Anna Petrášková

v červnu 2004 - pan Jan Minarik

KONCERTNÍ ZÁJEZD CHRÁMOVÉHO SBORU VELEŠÍN

Ve středu 23. června 2004 v 6 hodin ráno se vypravilo asi 60 zpěváků a hudebníků Chrámového sboru [Velešín](#) na pozvání Akordeonového orchestru Friedlingen do Německa k městu Singenu. Akordeonový orchestr v loňském roce byl hostem velešínských, se kterými absolvoval dva koncerty: v Křemži a ve [Velešíně](#).

Cestou do Friedlingenu byla krátká zastávka v Salzburgu, kde jsme navštívili centrum města s katedrálou a zavzpomínali na W.A. Mozarta, jehož díla má sbor ve svém repertoáru. Od Salzburgu téměř celou cestu pršelo (někdy přímo lilo), a tak byly na místě obavy, jaký bude program při nepříznivém počasí. Ale již při cestě kolem Bodamského jezera obloha začala slibovat hezčí počasí. A tak už nic nerušilo krásný pobyt u německých přátel. Na programu nebyly jen koncerty; navštívili jsme i některá pamětihodná místa v okolí Bodamského jezera.

Ve čtvrtek jsme navštívili největší vodopády v Evropě - na řece Rýnu u města Schaffhausenu a přijali pozvání mužského sboru ze švýcarského města Weinfelden, kde nás přijali zástupci města (Weinfelden je jedno z nejvýznamnějších měst kantonu Thurgau) a zástupci sboru. Provedli nás městem i s příjemnou degustací vína (známý Muller-Thurgau, který z této oblasti pochází) a projevíli velký zájem o vystoupení velešínského sboru na velkém festivalu sborů, který se uskuteční v roce 2008. Na oplátku byly námi pozváni v příštím roce do [Velešína](#). Večer se konal pak koncert v městečku Schleißlingen.

V pátek dopoledne jsme vyrazili na ostrov Mainau, který leží v Bodamském jezeře a kde se nachází velká botanická zahrada. Uprostřed zahrady jsme měli asi půlhodinový proměnný koncert pro návštěvníky zahrady, který jsme na přání majitele ostrova a zakladatele zahrady uspořádali. Odměnou nám za to byl volný vstup do celé zahrady i s prohlídkou. Raritou zahrady je motýlí pavilon, kde se člověk prochází uprostřed tropického pralesa a kolem něj poletují různobarevné motýly, někteří o velikosti téměř 20 cm.

V sobotu jsme navštívili město Konstanz (Kostnici) a trajektem přes Bodamské jezero i město Meesburg. Večer proběhl druhý koncert v městečku Friedlingen a po koncertě společné posezení obou hudebních těles s bohatým pohoštěním.

V neděli jsme se po celodenní jízdě vrátili ve zdraví zpět do [Velešína](#).

Co říci na závěr: Oba koncerty byly hojně navštíveny a lze říci, že byly jednoznačně úspěšné, což bylo patrné i na nadšeném přijetí prováděných skladeb. Oba soubory z Friedlingenu i [Velešína](#) se představily i ve společné skladbě W. A. Mozarta Laudate Dominus, kde dirigentka akordeonového orchestru, paní Marita Mayer, řídila obě hudební tělesa a sopránové sólo zpívala dirigentka velešínského sboru, paní Marie Pešková. Chráněný sbor důstojně reprezentoval Velešín a potvrdil, že v Čechách se dělá stále dobrá "muzika".

Díky všem, kteří se zasloužili o tento krásný prožitek.

VJ

POMOC VELEŠÍNSKÝM ČÁPŮM

Hodně z Vás jistě vidělo film z tvorby velešínských ochranářů o stavbě náhradního čapího hnízda nad rybníkem Houžvákem. Toto hnízdo nemá moc dlouhou, zato pestrou historii. Jednou propadla nakladená vejce, potom zase mláďata utloukly kroupy.

Přes všechny tyto problémy se čápi každoročně vrací na toto hnízdo. Mají tady klid, dostupnost potravy (hraboše na polích a lukách) i dobrý rozhled.

V letošním roce vypadalo vše idylicky. Hnízdo bylo obsazené a brzy vykukovaly nad hnízdo hlavičky mláďat. Bohužel po přivalových deštích v první polovině června došlo k čapí tragédii. Čapí rodina přišla o všechna mláďata. Již po pár dnech se čapí rodiče snažili založit nové hnízdo. Příroda je nutí k zachování rodu a tak se snaží dohnat, co se dá. Občané Skřidel se již začali radovat z osídlení čapím párem. Ukázalo se ale, že je to pouze zoufalý pokus nešťastných čápů z [Velešína](#).

Protože chceme v dalších letech předejít podobným smutným případům, na podzim odebereme část hnízda a prorazíme do

dna otvory. Snad to pomůže pro případ dalších katastrofálních rozmarů počasí. Jak sami vidíte, matka příroda nepostihuje za naši aroganci vůči sobě pouze lidi, ale i zvířata. Několik občanů z [Velešína](#) bylo také postiženo záplavou. Ale měli při vši smůle štěstí. Jim to "hnízda" pouze poškodilo. Čápi dopadli hůř.

Za ČSOP Velešín - Jiří Růžička

CO MI VELEŠÍNSKÁ ŠKOLA DALA A CO MI CHYBĚLO

Jmenuji se Hana Šítalová a Základní školu ve [Velešíně](#) navštěvuji již čtyři roky. A až do téhle chvíle bylo pro mne slovo ŠKOLA nejhörším slovem na větě. Ale nastala chvíle, kdy si tím nejsem tak jistá. Vždyť škola mi dala hodně z mého "já". Díky trpělivosti učitelů jsem se naučila tolik důležitých věcí - psát, počítat, alespoň 1 cizí jazyk a práce na zahradě, s internetem či práce se dřevem, plastem a plechem mi již není tak cizí. A také jsem se naučila pár základních věcí o životě. Vždyť škola je můj start do života. Díky škole jsem se naučila řešit problémy s nepřáteli a poznala jsem, že život není peříčko. Ale také jsem se seznámila s tolika zajímavými lidmi, mladšími i staršími. A dnes už mohu prohlásit, že tito lidé se stali mými přáteli.

A nyní se již lehce dotýkám druhé části tématu "Co mi škola nedala". Škola mi nedala tolik zábavy, kolik jsem si jen přála. Zejména chlapci si v naší třídě zařizovali zábavu po svém. Skončilo to sice drobnými i většími postihy, ale stejně jsem na tuto školu pyšná a s hrdoostí říkám, že naše třída 9. C byla dokonale připravená na přijímací zkoušky i pohovory a všichni žáci z naší třídy byli přijati na svou vysněnou školu.

A já své nynější pocity shrnu do jednoho slova, kterým chci vyjádřit svou úctu ke všem učitelům. Takže - díky. Díky za to, že jste, díky za to, co znám a vím a taky děkuji za Vaši trpělivost.

Všem učitelům ze ZŠ [Velešín](#) děkuje žákyně Hana Šítalová z třídy 9. C

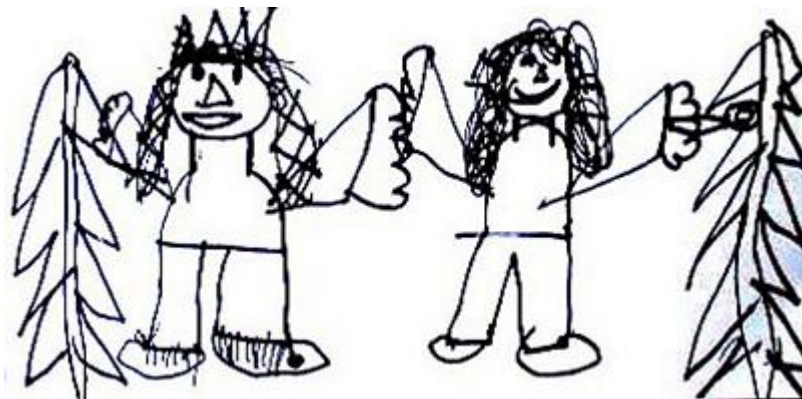
VĚŘÍTE TOMU, ŽE JE VE VELEŠÍNĚ POHÁDKOVÝ LES? NEVĚŘÍTE?

My tam ale byli a ani trochu si nevymýšlíme, protože jsme to viděli na vlastní OČI. Byl to ten den, kdy měly všechny děti svátek. A jak to vlastně bylo?

Květinová víla, Křemílek, Maková panenka, Sněhurka a Slunečnice nás před lesem přivítali a povídali si s námi, a pak nás celým lesem doprovázeli, abychom se tam neztratili a nebáli se. Vždyť tam mezi stromy byli i loupežníci, čerti, vodník, Indiáni, hloupý Honza a také Popelka a zlá macecha. Dávali nám plno úkolů a my je plnili. Vodníkovi jsme lovíli rybičky, prolézali jsme pavučinou z provázků, Popelce jsme pomáhali přebírat hrách a fazole, u dvou ježibab jsme si po žebříku vylezli pro perníčky, hloupý Honza úplně popletl pohádku a my ho to museli naučit (asi nedával ve školce pozor). Protože jsme se všichni snažili, abychom úkoly dobře zvládli, dostali jsme ještě potom plno dobrot. Nakonec nám pohádková babička pověděla pohádku. To vám bylo krásné dopoledne!

Slyšeli jsme ale, že pohádkový les už zase zmizel. Prý tam bývá jen jednou v roce, když mají děti svátek. Zeptejte se na to deváťáků z velké školy a jejich paní učitelek - ti prý o tom ví nejvíc. A vy už asi víte, proč. Oni to pro nás všechno připravili.

A tak - Verunko, Šárko, Sylvo, Terezko, Marino, Andrejko, Aničko, Hedo, Aleši, Vašku, Jirko, Tomáši, Alino, Markéto, Jarmile a Jarmilo, Iveto, Katko, Hanko, Iveto, Michalky a paní učitelky - velké díky, udělali jste nám radost.

A víte, co bylo nakonec? Velký kopec zmrzliny, kterou jsme dostali v cukrárně paní Bártkové. Mohli jsme si vybrat, jakou jsme chtěli a penízky jsme na ni vůbec nepotřebovali. Můžeme Vám to dosvědčit, protože jsme ji na vlastní PUSU snědli.

ZDRAVÍ VÁS KLUCI A HOLKY Z VELEŠÍNSKÉ ŠKOLKY

9. ROČNÍK DVOUETAPOVÉHO CYKLISTICKÉHO ZÁVODU KE DNI DĚTÍ

1. června 2004 uspořádalo Cyklo [Velešín](#) ve spolupráci se ZŠ Velešín pod záštitou MÚ Velešín a Jihočeského kraje 9. ročník dvouetapového cyklistického závodu ke Dni dětí. I přes menší účast byla akce úspěšná, díky sponzorům bohatě dotovaná věcnými cenami. Pořadatelé vzpomínali na účast před několika lety, kdy závodilo až 60 dětí. Snad příští 10. ročník přiláká více účastníků. Pro jeho účastníky počítáme s překvapením v tombole, registrovaní cyklisté budou startovat ve zvláštní kategorii.

Výsledky 9. ročníku :

Kategorie 96 a ml.

Kategorie 94 - 95

Kategorie 92 -93

Kategorie 90 - 91

Kategorie 88 - 89

1. Jakub Rozkošný

1. Aleš Kysela, 2. Pavel Hrdý, 3. Vojtěch Šípek

1. Michal Kysela, 2. Jiří Petrou, 3. Antonín Šípek

1. Jana Voráčková, 2. Lucie Slípková

1. Adam Pečl, 2. Jan Petrou, 3. Jiří Mach

1. Martin Staněk

Věcné ceny poskytli tito sponzoři: Jihostroj, VEEL, OKOV, NAVEL, Stavební prodej, Stavební firma Sumerauer, Ovoce - zelenina Ticháčková - Valentová, Řeznictví Foitl, Potraviny TRIO, Penzion U Koňské dráhy, Cukrárna MOKA, Jízdní kola Brázda, 1. JVS

Ve dnech 12. a 13. června 2004 se konal 9. ročník cyklistického závodu O cenu města Velešína i tento závod proběhl pod záštitou MÚ [Velešín](#) a Jihočeského kraje. Dalšími sponzory jsou: Actaris, Apache, Anlen, Budvar, Dobrá voda, Dřevoum, Haskontrol, Hesperia, Jihostroj, Navel, Stavební firma Sumerauer, Stavební prodej, Okov, VaK JČ, Veel.

Závodu se zúčastnilo celkem 93 účastníků z mnoha oddílů jižních a středních Čech. První etapa byla časovka jednotlivců ze [Zubčic](#) do [Věžovate Pláně](#). Byla náročná ne délkou, ale hlavně profilem, cíl byl na kopci. Druhá sobotní etapa se jela

odpoledne v okolí Zubčic, opět s dojezdem do Věžovaté Pláně. V nedělní třetí etapě čekal závodníky okruh [Velešín](#) - Trhové Sviny - Nové Hrady - [Benešov nad Černou](#) - [Blansko](#) - [Besednice](#) - Ločnice - Velešín. Na těžkém, 72 km dlouhém, kopcovitém okruhu dosáhli nejlepší závodníci hodinového průměru přes 39 km. Veteráni a ženy měli zkrácený okruh z Trhových Svinů přímo do Benešova. V žákovských kategoriích si vedli dobře velešínští závodníci. Hlavní závod juniorů a mužů přinesl překvapení, když se absolutním vítězem stal teprve šestnáctiletý Luboš Jan, stejně zdatně si vedli i junior Viktor Honsa a kadet Martin Staněk - oba Cyklo [Velešín](#).

Mladší žáci	1. Lukáš Smola 2. Michal Kysela 3. Jiří Petrou 4. Antonín Šípek	Písek (závody s licencí jezdí za Cyklo Velešín), Cyklo Velešín, Cyklo Velešín, Cyklo Velešín
Starší žáci	1. Adam Pečl 5. Jiří Mach	Cyklo Velešín, Cyklo Velešín
Kadeti	1. Jan Sabol	Sedlčany
Junioři	1. Luboš Jan 2. Viktor Honsa 3. Martin Staněk	Č.B. absolutní vítěz, Cyklo Velešín, Cyklo Velešín
Muži 19-30 let	1. Petr Pivoňka 2. Jan Frnka	Loučovice, Loučovice
Muži 31-40 let	1. Miroslav Jiříčka	Č.B.
Muži 41-50 let	1. Michal Zrněčko 3. Karel Schwarz	Loučovice, Cyklo Velešín
Muži 51-60 let	1. Zdeněk Šlehofer 5. Jan Joza 7. Václav Klíma 9. Karel Hísek 11. Jiří Růžička	Příbram, Cyklo Velešín, Cyklo Velešín, Cyklo Velešín, Cyklo Velešín
Muži nad 61 let	1. Miloš Zeman	Smíchov
Ženy	1. Hana Plochová 3. Renata Hajnová	Jistebnice, Cyklo Velešín

ÚSPĚCHY MLADÝCH ZÁVODNÍKŮ V ČESKÉM POHÁRU CYKLISTŮ

Adam Pečl vede kategorii starších žáků - z dosavadních patnácti závodů 6 vyhrál a nikdy nebyl horší než 4. Zúčastnil se i závodu v Německu, kde startoval ve výběru České republiky a jen pád v druhé etapě jej připravil o umístění v popředí. V mezinárodním závodě v Lanškrouně obsadil celkově 4. místo a 3. místo ve vrchařské soutěži. V etapovém závodě v Orlově opět vyhrál. Další starší žák, Jan Petrou, je celkově v ČP na 25. místě. Začínající Jiří Mach se zatím prosazuje v časovkách.

Martin Staněk si vede dobře ve starší kategorii kadetů. V celkovém pořadí je zatím na 15. místě. Jeho nejlepšími výsledky byla pátá místa v Netolicích a v Brně.

Pro mladší žáky nejsou vypsány soutěže ČP, takže jezdí závody v Jihočeském kraji a nevedou si špatně. Mohou se pochlubit několika vítězstvími a předními místy. Lukáš Smola, Michal Kysela, Jiří Petrou, Vojtěch a Antonín Šípkovi, Aleš Kysela i Pavel Hrdý mají své hlavní závodnické období ještě před sebou.

Vrcholem závodnické sezóny bude Mistrovství ČR v Příbrami 4. - 8. srpna 2004, kde mají členové Cykla [Velešín](#) ambice na přední umístění.

Karel Růžička

DĚTSKÝ DEN - POČASÍ NÁM PŘÁLO

V neděli 30. května jsme se probudili do nádherného slunečného dne, mimochodem letos zatím jednoho z mála. A protože na tento den byl plánován Dětský den, byl předpoklad, že si to děti užijí. Začali jsme ve 13 hodin již tradičně ukázkou Tae-kwon-da, děvčat z aerobiku - těch nejmenších i těch už ostřílených a nakonec jsme viděli ukázkou výcviku psů z kynologického klubu ve [Velešíně](#). Potom nám odehráli šermíři ze spolku GABRETA příběh se šermířskými výstupy. A pak už nastal volný program, kdy si děti mohly vyzkoušet středověkou střelnici, tedy střelení z kuše a vrhání nožů do velikých terčů. A pak tu byla lanovka, kterou vyzkoušely všechny děti od těch úplných mrňousů až po habány, kteří courali nohy po zemi. Jen tak pro zajímavost, obsluha lanovky zkusila spočítat, že za ten den se svezlo přes 400 dětí. Ani si nepřejte vidět, jak večer vypadali pánové Layrer a Růžička, když celý den s malými přestávkami zvedali děti na lanovku. Tím jim patří velký dík, ale sami tvrdí, že to stálo za to. Zvláště nejmenší jezdec, kterému snad nebyly ještě ani 2 roky, jezdil jako o život.

V 17 hodin nás čekala krásná pohádka v podání kejklíře Vojty Vrtka. Jistě mi všichni přítomní dají za pravdu, že to byl skvělý zážitek a velice jsme se nasmáli, když děti hercům napovídaly a chtěly hloupého Vojtu bránit proti loupežníkům. Dokonce jeden malý kluk přiskočil a nabízel Vojtovi svoji pistoli. Viděli jsme žonglování s koblihami a se srpy a dokonce i to, jak může jeden člověk sám jezdit na trakaři. Děti radily, tleskaly a vykřikovaly, ale myslím si, že si to užili i dospělí. Když konečně děti Vojtu propustily, zase se jezdilo na lanovce a později se i zapálil oheň. Bylo zde občerstvení, děti si mohly koupit krásné balonky.

Děkuji všem, kteří se podíleli na programu tohoto dne, ať už jsou to účinkující nebo organizátoři. A musím poděkovat i klukům, kteří celé odpoledne pouštěli písničky. Nakonec to totiž vypadalo jako písničky na přání, protože každý chtěl pustit něco jiného. Děkuji i obyvatelům paneláků, kteří nás měli celý den pod okny a museli nás poslouchat. Ale nikdo na nás nepřišel, takže snad jsme nikoho moc nerušili. A ještě chci poděkovat Jirkovi Glaserovi z Restaurace Na Spartě, u kterého jsme se mohli připojit na elektriku.

Nakonec bych ráda vyslovila jeden svůj poznatek. Organizace takového dne není nic jednoduchého a chce to velké zapálení a ochotu lidí. Vždyť je to přece akce pro velešínské děti. Letos jsme k Dětskému dni připravili společně se ZŠ a MŠ i nafukovací skákací hrady, které se dětem také velice líbily a ještě byla pro děti připravena 3. června pohádka v Kině - Krakonošův klobouk. Všechno je to závislé na ochotě lidí a už máme dokonce s kulturní komisí plány na příští rok. Chtěli bychom obnovit Pohádkový les, ale v modernějším pojetí. To znamená moderní pohádkové bytosti, bojová umění atd. Zatím jsou to jenom plány, ale určitě budeme potřebovat pomoc všech ochotných lidí i sdružení. A ta příprava nebude jednoduchá. Proto o tom dávám vědět už teď a vítám každého dobrovolníka jakkoliv starého, hlavně že bude mít nápad a čas. Se svými nápady můžete přijít kdykoliv.

Hana Růžičková, KIC

DOVOLENÁ V KANCELÁŘI V KINĚ OD 26. 7. DO 6. 8.2004

Prosím všechny zájemce o lístky na otáčivé hlediště dne 12. srpna 2004 na baletní pohádku P.I. Čajkovského Labutí jezero, aby si vstupenky zakoupili před dovolenou. Děkuji.

H. Růžičková (380 331 003)

CHODÍTE RÁDI DO KINA ?

Od měsíce července vyhlašuji pro návštěvníky filmových představení akci "Každá 20. vstupenka na každý film zdarma".

Jedná se o filmy pro dospělé i pro děti. Tak neváhejte a využijte této nabídky, která platí až do odvolání. Zkušebně začínáme promítat i některé čtvrtky, takže příležitostí bude dost.

Hana Růžičková, ředitelka KIC města [Velešín](#)

KAPKA 2004

Kapka je každoroční humanitární akce, kterou pořádá Nadace pro transplantace kostní dřeně ve spolupráci s Junákem - svazem skautů a skautek České republiky. Každým rokem se jí účastní mnoho skautů a skautek v celé republice a letos poprvé se k nim připojili i členové našeho střediska.

Od pátku 18. června až do neděle 20. června jste mohli na čerpací stanici Benzina ve [Velešíně](#) potkat mladé lidi ve skautských krojích a tričkách nadace, kteří Vám za příspěvek do kasičky rádi umyli přední sklo u auta. Počasí nám sice příliš nepřálo, ale přesto se našlo mnoho lidí ochotných pomoci těm, kteří to skutečně potřebují. Vůbec jsme nečekali, že akce bude mít takový úspěch a byli jsme velmi příjemně překvapeni konečným výsledkem. Během tří dnů se nám podařilo nastřádat do kasičky celkem 14 177,50 Kč a 7,35 €, které poputují na konto Nadace pro transplantace kostní dřeně.

Chtěli bychom ještě jednou poděkovat všem lidem, díky kterým se podařilo takovou částku nashromáždit a samozřejmě také všem pracovníkům čerpací stanice Benzina za jejich vstřícnost a pomoc. Pokud by Vás zajímalo více o programu Nadace pro transplantace kostní dřeně, všechny potřebné informace naleznete na internetové adrese.

Vedení střediska

PODĚKOVÁNÍ

Kulturní a informační centrum města [Velešín](#) děkuje místnímu obchodníkovi panu Tuan Tu za sponzorský dar ke Dni dětí. Je to velice milé a vzhledem k tomu, že letos se na Dni dětí o ceny nesoutěžilo, použijí tyto dárky v dalších programech, které pro děti chystám na podzim a v zimě.

Hana Růžičková, ředitelka KIC města [Velešín](#)

KINO VELEŠÍN

Upozornění ! Promítáme i některé čtvrtky, proto sledujte datумы.

[PROGRAM KINA VELEŠÍN NA MĚSÍC ČERVENEC A SRPEN](#)

Připravujeme na září :

Bolero, Motýl, Mistři, Metalica: Some Kind of Monster, Trója, Rosemary má děťátko, Harry Potter a vězeň z Azkabanu, Choking Hazard, Gotika, Strašidelný dům, Lepší pozdě nežli později, Pánská jízda

KULTURNÍ PROGRAM

Zájezd na [otáčivé hlediště v Českém Krumlově](#)

UPOZORNĚNÍ - KURZ SPOLEČENSKÉHO TANCE V ROCE 2005

Upozorňuji všechny zájemce o taneční, že nový kurz bude zahájen v lednu 2005. Přihlášky přijímám od června do konce listopadu 2004 v kanceláři v kině nebo na tel. čísle 380 33 10 03. Kurz povedou opět manželé Máčovi z [Českého Krumlova](#). Jelikož se předchozí kurz velice povedl a jak taneční mistři, tak snad účastníci kurzu byli spokojeni, rozhodli jsme se pokračovat a umožnit všem, kteří váhali a chodili se jenom dívat, aby dostali také možnost se něco přiučit. Cena kurzovního bude včas upřesněna podle zájmu.

Hana Růžičková, ředitelka KIC

Na 12. srpna 2004 mám k předprodeji lístky na otáčivé hlediště v Českém Krumlově na baletní pohádku P.I. Čajkovského "Labutí jezero".

Začátek představení je ve 21.00 hodin. Odjezd autobusu z parkoviště u Jihostroje ve 20.00 hodin. Cena vstupenky včetně dopravy je 350,- Kč včetně dopravy.

Zájemci se mohou hlásit přímo v kanceláři v kině vždy v pondělí a ve středu od 8 do 17 hodin nebo na tel. číslo 380 33 10 03.

Hana Růžičková, KIC města [Velešín](#)

Upozornění! Provoz Kina ve Velešíně bez přestávky celé léto. Promítat se bude i některé čtvrtky, proto sledujte plakátování.

Dovolená v kanceláři KIC od 26.7. do 6.8. 2004

ORIENTÁLNÍ TANCE - PODZIM 2004

Upozorňuji všechny zájemkyně o pokračovací lekce orientálních tanců, že 1. lekce je 11. září (sobota) opět od 10.00 a 11.30 hodin (dle domluvy).

Pokud mají zájem začátečníci, pro ty je 1. seznamovací lekce také v sobotu 11.září od 13.00 hodin. Vše Vám bude vysvětleno na místě a lektorky Vám předvedou i malé ukázky.

Upozornění: Workshop se koná 10.července od 10.00 hodin. Prosím všechny zájemce, aby poplatek 100,- Kč zaplatili v kanceláři v Kině.

HR

UPOZORNĚNÍ PRO VŠECHNY ČTENÁŘE A PŘÍSPÍVATELE DO VELEŠÍNSKÉHO ZPRAVODAJE

Velice často se mě lidé ptají, proč zpravodaj nevychází ke konci měsíce, aby měli přehled, co se první dny v měsíci děje. Tento záměr jsme již jednou měli, proto se udělala uzávěrka k 15-tému v každém měsíci. Bohužel ale zatím nám to nikdy nevyšlo, protože příspěvky přicházejí dávno po uzávěrce a každému chceme vyhovět. Teď jsme se tedy rozhodli společně s p. Havlíčkem, který zpravodaj tiskne, že nekompromisně ukončíme příjem příspěvků vždy k 22-tému v měsíci. Kdo podá příspěvek později, musí počítat s tím, že vyjde až další měsíc.

Ještě bych ráda reagovala na dopis, který jsem měla 7. června ve schránce, ale bohužel nebyl podepsaný. Pisatel nebo pisatelka se pozastavoval nad termínem vydání zpravodaje a argumentoval tam také tím, že lidé nemají přehled, co se děje v kině a jaké kulturní pořady jsou tady právě v těch prvních dnech v měsíci, kdy občané ještě zpravodaj nemají. Tady bych chtěla podotknout, že samostatně nechávám tisknout Kulturní program a program Kina na každý měsíc a tento program je vždy k dispozici již poslední dny předchozího měsíce. Okamžitě, jakmile ho přivezu z tiskárny, se roznáší po všech frekventovaných místech ve [Velešíně](#) (lékárna, obchody, čekárny u lékaře atd.). Vyzvednout si ho můžete také přímo v Kině. Takže si myslím, že informace nechybí, ale samozřejmě pokud každý dostane zpravodaj před koncem měsíce, bude to bez problémů.

Doufám, že se nám tento záměr povede a další zpravodaj by měl vyjít už podle nových pravidel. Pište dál své připomínky, ale budu ráda, pokud je podepíšete a budu Vám moci zodpovědět některé dotazy osobně.

Děkuji.

Hana Růžičková, ředitelka KIC

VĚNEČEK

V sobotu 29. května jsme zakončili taneční kurz roku 2004 v sále u Zlaté podkovy. Dámy i pánové pojali tento večer opravdu slavnostně a všichni se tvářili velice vážně. Oni se vůbec během konání kurzu velice změnili. Asi mi dají za pravdu i ti rodiče, kteří se chodili pravidelně na taneční dívat. Zpočátku to byli takové neohrabané a nesmělé postavičky, zvláště pánové se v těch oblecích necítili právě nejlépe. Ale dámy to také neměly jednoduché. Mnohé z nich totiž vůbec nebyly zvyklé na podpatky, takže ty první hodiny docela trpěly.

Ale postupem času se něco změnilo. Už si pořád nesedaly, pánové se také nepovalovali po židlích a vůbec se k sobě začali chovat jinak. Manželé Máčovi taktně a s vtipem upozorňovali na nešvary, kterých se bohužel i dost dospělých dopouští ve společnosti, takže dnes už si snad všichni účastníci kurzu budou pamatovat, že je velice nezdvořilé nechat partnerku po tanci stát uprostřed parketu a běžet s kamarádem honem do výčepu nebo že má dáma přednost ve dveřích atd. Během večera proběhlo předtančení v klasických tancích, dále velice pěkně zapadla do programu ukázka děvčat z aerobiku pod vedením Aleny Prokešové. Tímto jim děkuji a doufám, že i pro ně bylo vystoupení příjemným zážitkem.

Další ukázkou bylo vystoupení manželů Máčových se svými kolegy. Předvedli nám sérii discotanců, se kterými se umístili na 4. místě v celorepublikové soutěži.

Během večera také probíhaly různé soutěže. Každý měl připravené medaile pro své nejoblíbenější tanečnický a tanečnice. Každá dívka dostala od svého partnera kytičku nebo dárek a vyvrcholením byla taneční soutěž párů, kdy účastníci kurzu byli hodnoceni odbornou porotou úplně stejně, jako kdyby šlo o skutečné závody. Byla to velká zkušenost a určitě rodiče ocenili, že se přihlásili do soutěže všichni. Tedy i ti, kteří si moc jistí svým uměním nebyli. Ta odvaha a snaha stojí za pochvalu. Nakonec zaslouženě zvítězil pár Jana Bednářová a Henrich Lendacký. Pak ještě předali dámy a pánové Zuzce Máčové krásnou kytičku a jejímu manželovi Jirkovi velkou památečnou lahev vína.

A jak si Věneček užili rodiče? Myslím si, že nejedna maminka uronila i slzu a vzhledem k tomu, že se všichni zapojovali i do hromadných tanců, tak se mi zdálo, že zábrany ustupovaly. Koneckonců když jsme v půl jedné končili, byl parket ještě plný tanečnicků i z řad rodičů.

Takže co říci nakonec? Snad jen to, že děkuji účastníkům kurzu za téměř 100% docházku a zodpovědný přístup, rodičům za to, že se rozhodli pro takové uvedení dětí do společnosti. Dnes to totiž už není samozřejmost, aby děti chodily do tanečních, ale myslím si, že to patří k mládí a pro každého je to zážitek, na který se vzpomíná ještě po letech.

A největší dík patří tanečním mistrům, Zuzce a Jirkovi Máčovým, za trpělivost a perfektní přístup, s jakým se své role ujali.

A závěrem připomínám, že další taneční začnou v lednu 2005 a přihlášky přijímám v kanceláři v Kině už teď a ž do konce listopadu 2004. Těším se na shledanou!

Hana Růžičková, KIC

PROSBA

Prosím o navrácení dětského odstrkovala (motorky), které si někdo omylem odnesl zpoza bříz u cesty k přehradě v pondělí 21.6. mezi 14 - 17 hodinou. Byla to klukovo nejoblíbenější hračka. Odstrkovala můžete zanechat v kanceláři v kině nebo volat na tel. č. 380 331 003.

Děkuji - maminka

POZOR !!!

Velešínský zpravodaj počínaje číslem 7, bude vycházet na konci měsíce. Proto změna uzávěrky Velešínského zpravodaje bude nekompromisně nejpozději k 22. v každém měsíci.

Proto žádám všechny přispěvatele, aby toto vzali na vědomí. Všechny příspěvky, které budou zaslány později, vyjdou až příští měsíc.

POZNÁMKA VYDAVATELŮ

Dostává se vám do rukou letní dvojčíslo Velešínského zpravodaje. Další číslo vyjde na konci srpna a uzávěrka je 22.8.2004. Proto prosím všechny přispěvatele, aby na to nezapomněli. V tomto zářijovém čísle najdete i program velešínské poutě, který bude snad zajímavý pro děti i dospělé.

Přejeme všem čtenářům krásné léto, příjemnou dovolenou a načerpání sil do podzimních a zimních měsíců. A pište své nápady a názory !

Hana Růžičková a Bořivoj Havlíček st.

UPOZORNĚNÍ PODNIKATELŮM

Množí se případy, že podnikatelé odhlašují své firemní popelnice a odpad ukládají ke komunálnímu odpadu. Tento postup není v souladu se zákonem. Každý, kdo produkuje při své činnosti odpad, je povinen zajistit jeho likvidaci v souladu se zákonem o odpadovém hospodářství a zároveň prokázat způsob likvidace. (Např smlouvou s T.S. [Kaplice](#))

v.m.
